

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoCsp/27/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123212598
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:6123212598.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanému: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXX, o zaplatenie 9 358,66 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 19. mája 2023 č. k. 13Csp/28/2023-124 takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu o zaplatenie istiny 5 741,33 eura, zaplatenia kapitalizovaného zmluvného úroku ku dňu 01. 06. 2022 v sume 3 617,33 eura, ako aj úroku z omeškania. O trovách konania súd rozhodol tak, že priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

1.1. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil príslušnými ustanoveniami zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v rozhodnom období - § 11 ods. 1, 2, § 7 ods. 1, § 9 ods. 1 až 3, § 517 ods. 2, § 52, § 53, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., ako aj zisteným skutkovým stavom.

1.2. Súd zistil, že medzi veriteľom a dlžníkom bol založený spotrebiteľský vzťah, keď z predložených dokladov je nepochybné, že predmetný úver nebol riadne a včas splácaný. Z podaní strán sporu však súd nedokázal posúdiť, akú časť úveru žalovaný splatil, keď žalobca v tomto smere si nesplnil svoju povinnosť tvrdenia a neuviedol, či suma 5 741,33 eura je len časť istiny, ktorú si uplatňuje, alebo je celou nesplatenou časťou istiny úveru, resp. vôbec v konaní neuvádza, akú sumu úveru žalovaný uhradil, a teda ani súdu nie je zrejmé, aká suma úveru predstavuje jeho nesplatenú časť.

1.3. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že na základe Zmluvy o úvere č. 004332911250418 zo dňa 26. 04. 2018 právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi za podmienok uvedených v bode 6. rozsudku úver, ktorý žalovaný riadne nesplácal. Žalovaný uhradil iba jeho časť, preto veriteľ vyhlásil podaním zo dňa 25. 08. 2020 predčasnú splatnosť úveru a vyzval žalovaného k zaplateniu celej nesplatennej časti úveru vo výške žalovanej sumy, pričom toto podanie žalovaný na adrese D. E., F. XX neprevzal.

1.4. Uvedenú pohľadávku pozostávajúcu z nesplatennej časti úveru mal pôvodný veriteľ postúpiť na žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 14. 02. 2020 a následne podaním zo dňa 13. 06. 2022 túto skutočnosť oznámiť žalovanému. K tomuto oznámeniu žalobca predložil poštový podací hárok (č. I. 41 spisu).

Súd konštatuje, že žalobca v konaní nepredložil doklad o doručení tohto oznámenia (o postúpení pohľadávky) žalovanému. Základným dôvodom pre zamietnutie žaloby je skutočnosť, že žalobca (alebo jeho právny predchodca) v konaní nepreukázal, že by žalovanému oznámil postúpenie pohľadávky. Žalobca predložil súdu niekoľko dokladov o doručovaní listín žalovanému a že tieto sa vzťahujú na iné listiny, ktoré boli žalovanému doručované. Takisto žalobca súdu predložil doklad (poštový podací hárok na č. l. 41), ktorý nie je označený dátumom. Ide teda o jediný doklad, ktorý by mohol byť z predložených listinných dôkazom o doručení oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanému, avšak tento neobsahuje ani len dátum podania zásielok a nie je možné z neho zistiť, aký doklad a kedy vlastne bol doručovaný, preto súd musel skonštatovať, že oznámenie o postúpení pohľadávky žalovanému doručené nebolo a v tomto smere žalobca neunesol dôkazné bremeno. Z uvedeného dôvodu konštatuje, že žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný, keďže nenastali účinky postúpenia pohľadávky a žalobca nie je oprávnený domáhať sa zaplataenia uvedenej pohľadávky.

1.5. Pokiaľ ide o námietku žalovaného o nedostatočnom skúmaní bonity žalovaného veriteľom, je treba uviesť, že táto neobstojí, veriteľ spôsobom uvedeným v bode 10. rozsudku bonitu žalovaného skúmal zákonnom predpokladaným spôsobom.

1.6. Pokiaľ ide o námietku žalovaného v tom, že zmluva o úvere neobsahuje adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, táto nie je dôvodná, je tomu tak preto, že z uvedenej zmluvy o úvere a obchodných podmienok je nepochybné, že uvedená identifikácia pre uplatnenie sťažnosti alebo reklamácie je zrejmá z označenia veriteľa, pričom je irelevantné, či toto označenie je alebo nie je všeobecné, nakoľko je bežné a verejne známe, že takúto reklamáciu či sťažnosť je možné uplatniť jednak na pobočke, ktorá úver poskytla, a jednak na centrále veriteľa. Túto námietku súd považoval za účelovú.

1.7. Pokiaľ ide o vyhlásenie predčasnej splatnosti zo strany veriteľa v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, zmluva o spotrebiteľskom úvere zaniká, zanikajú všetky práva a povinnosti zmluvných strán zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zaniká tak aj povinnosť spotrebiteľa splácať veriteľovi poskytnutý spotrebiteľský úver v dohodnutých splátkach a platiť mu z poskytnutej istiny (ďalšie) úroky. Úroky majú akcesorický charakter k hlavnej zmluve, a teda nemožno požadovať úroky za obdobie, v ktorom už zmluva o pôžičke neexistovala, pretože zanikla.

1.8. Veriteľ môže úver vyhlásiť za predčasne splatný iba vtedy, ak bol žalovaný na omeškanie písomne upozornený a vyzvaný na zaplataenie nesplatennej splátky, a aj to len v prípade, že medzi nimi možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti bola dohodnutá. Za splnenia podmienky nepretržitého omeškania po dobu 90 dní môže potom veriteľ svoju pohľadávku voči dlžníkovi postúpiť na iného (§ 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Zb.). K postúpeniu pohľadávky na žalobcu došlo zmluvou zo 14. 02. 2020, podľa výpisu z úverového účtu k tomuto dňu (bod 16. tohto rozsudku) je zrejmé, že žalovaný splatil (hoci s malými omeškaniami) svoj úver do decembra 2019, neskôr od splátok splatných v januári 2020 sa dostal do omeškania, uhradil až v marci 2020 sumu 185,56 eura (12. 03. 2020), v júni 2020 sumu 185,68 eura (18. 06. 2020) a v decembri sumu 250 eur (29. 12. 2020). Teda, v čase postúpenia pohľadávky na žalobcu bol žalovaný s omeškaním splátky splatnej až v januári 2020 a je zrejmé, že podmienka nepretržitého omeškania po dobu 90 dní pre platné postúpenie pohľadávky splnená nebola.

1.9. Pokiaľ ide o vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru veriteľom dňa 25. 08. 2020, je potrebné uviesť, že v tom čase mal mať žalovaný splatených 8 splátok splatných v roku 2020, avšak ako je vyššie uvedené, uhradil iba 2 z nich. Tie boli započítané na splátky splatné v januári a februári 2020, teda od marca 2020 bol žalovaný s omeškaním so splatením splátky splatnej v marci 2020 a v čase vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (v auguste 2020) bola splnená nielen podmienka nepretržitého omeškania so splatením 1 splátky počas viac než 3 mesiacov, ale i podmienka, že sa strany zmluvy na takejto možnosti dohodli, teda došlo k platnému zosplateniu celého úveru. Z týchto dôvodov súd žalobu zamietol.

1.10. O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, v konaní plne úspešnému, priznal nárok na plnú náhradu trov konania. O výške jeho nároku na náhradu trov konania rozhodne súd podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozsudku.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca, ktorý sa domáhal jeho zmeny a vyhovenia žalobe, ako aj priznania náhrady trov konania v rozsahu 100%. Namietal, že súd

prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania nesprávne vec právne posúdil, keď žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie pre nepreukázanie splnenia podmienok pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

2.1. Aktívnu legitímáciu preukázal oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo zaslané žalovanému na adresu uvedenú v zmluve o úvere doporučené, čo preukázal predloženým podacím hárkom. Takýto postup preukázania aktívnej legitímácie je plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou bežne akceptovateľný. V tomto smere odkazuje na rozsudok NS SR sp. zn. 4 Obo 210/01 zo dňa 11. 06. 2003. Pokiaľ ide o účinky posudzovania doručenia poštových zásielok, pre nadobudnutie účinkov doručenia úkonu nie je podstatné, či sa adresát obsahom doručovanej zásielky s úkonom oboznámil až neskôr, v čase plynutia odbernej lehoty na vyzdvihnutie uloženej zásielky, resp. tieto účinky nastávajú aj v prípade, ak nevyužil možnosť oboznámiť sa s obsahom uloženej zásielky (uznesenie 4 Obdo 73/2016, uznesenie NS SR 5 Cdo 129/2010). Zároveň za účelom preukázania aktívnej legitímácie predložil aj zmluvu o postúpení pohľadávky spolu s identifikáciou postúpenej pohľadávky. Spolu so žalobou bola súdu doručená nielen tretia upomienka (výzva na úhradu omeškanej splátky), ale spolu s ňou aj podací hárok preukazujúci doručovanie tejto žalovanému, a následne potvrdenie o doručení tejto výzvy žalovanému 11. 05. 2020. Obe tieto listiny, ako aj výzva jeho právneho predchodcu na predčasné splatenie s doručenkou sú súčasťou súdneho spisu. Predmetné výzvy boli doručované žalovanému na adresu ním uvedenú v uzavretej zmluve. Navyše, k predmetným výzvam boli predložené aj doručenky.

2.2. Poukázal na ust. § 92 ods. 8 veta prvá Zákona o bankách, a vzhľadom k tomu, že v konaní preukázal splnenie oboch uvedených podmienok, má za nesporné, že k postúpeniu pohľadávky došlo riadne a platne. Poukázal na ústavný príkaz preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu, pričom prehnané formalistické požiadavky všeobecného súdu na formuláciu predmetu zmluvy sú ústavne neakceptovateľné (nálezný ÚS SR z 1. apríla 2015 sp. zn. I. ÚS 640/2014).

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP), viazaný rozsah a dôvodmi odvolania žalobcu (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a po prejednaní veci dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v zmysle ust. § 389 odsek 1 písm. c/ CSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Predmetom konania je nárok žalobcu ako právneho nástupcu G., H.. Bratislava na zaplatenie nesplatennej časti úveru zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 004332911250418 zo dňa 26. 04. 2018 v sume 5 741,33 eura, kapitalizovaného zmluvného úroku ku dňu 01. 06. 2022 v sume 3 617,33 eura, ako aj úroku z omeškania. Súd prvej inštancie žalobu zamietol, keď dospel k záveru, že žalobca nie je v konaní aktívne legitimovaný, keď nenastali účinky postúpenia pohľadávky, ako aj z ďalších dôvodov uvedených v bode 64. a 65. rozsudku.

6. Podľa § 389 odsek 1 písmeno c/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhnuté dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

7. Na to, aby sa niekto stal účastníkom konania, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo, aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinností, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (por. rozsudok NS SR sp. zn. 3 Cdo 192/2004).

8. Podľa § 92 odsek 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

9. Banka je v prípade porušenia zmluvnej povinnosti dlžníka splácať úver riadne a včas oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, po doručení výzvy dlžníkovi, za podmienok stanovených v Zákone o bankách, alebo zmluvu o úvere vypovedať, príp. od nej odstúpiť, v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami. Pokiaľ ale nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, resp. pokiaľ zmluvný vzťah nezanikol výpoveďou alebo odstúpením od zmluvy, nie je možné urobiť záver o tom, že by predmetný úver bol ku dňu postúpenia splatný. Splatnými do tej doby sa mohli stať len jednotlivé splátky úveru, so zaplatením ktorých bol žalovaný v omeškaní.

10. Ustanovenie § 525 odsek 1 Občianskeho zákonníka zakazuje postúpiť okrem iného také pohľadávky, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Pohľadávky banky voči svojim klientom treba považovať práve za takýto druh pohľadávok. S každou pohľadávkou banky voči klientovi sú totiž neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a nasl. zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách, ako aj obsiahle bankové tajomstvo (§ 91 a nasl. cit. Zákona). Tieto požiadavky a povinnosti nevyplývajú pre banku zo zmluvy s klientom, ale priamo zo zákona. Postúpením pohľadávky z banky na inú osobu, ktorá týmto požiadavkám nepodlieha, sa tak podstatným spôsobom mení obsah právneho vzťahu medzi veriteľom-postupníkom a dlžníkom v porovnaní so vzťahom medzi veriteľom-postupcom (bankou) a dlžníkom. Preto treba principiálne vychádzať z toho, že ustanovenie § 525 ods. 1 OZ bráni postupovaniu pohľadávok z takých právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zo zákona zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka.

Vzhľadom na uvedenú zákonnú výluku ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávky voči klientovi za splnenia určitých podmienok. V zmysle citovaného ustanovenia tak predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je, aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni už citované ust. § 525 ods. 1 OZ. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná (teda jej postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané), potom jej „postúpenie“ je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 OZ, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok, voči dlžníkovi. Kým teda v iných prípadoch neplatnosti zmluvy o postúpení (napr. kvôli nedostatočnej identifikácii pohľadávky) sa účinky tejto neplatnosti prejavia len medzi postupcom a postupníkom, no voči dlžníkovi je takéto postúpenie podľa § 526 ods. 2 OZ účinné, ak mu ho oznámi postupca, v prípadoch uvedených v § 525 OZ, ani prípadné oznámenie postupcu v zmysle § 526 OZ nemá voči dlžníkovi žiadne účinky. Dlžník teda nie je povinný plniť postupníkovi bez toho, aby bol oprávnený domáhať sa preukázania zmluvy o postúpení.

11. Z už uvedeného potom vyplýva, že na rozpor postúpenia s § 525 OZ, ktoré má za následok absolútnu neplatnosť postúpenia, prihliada súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ďalej z toho vyplýva, že ak je pre platnosť postúpenia v týchto prípadoch potrebné splniť určité podmienky, ako napr. tie uvedené v § 92 ods. 8 Zákona o bankách, bol postupník v súdnom konaní pred súdom prvej inštancie, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Postupník, ktorému bola

pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka.

12. Pokiaľ súd prvej inštancie dospel k záveru, že základným dôvodom pre zamietnutie žaloby je skutočnosť, že žalobca v konaní nepreukázal, že by žalovanému oznámil postúpenie pohľadávky, odvolací súd sa s týmto názorom súdu prvej inštancie nestotožňuje.

Postúpením pohľadávky dochádza k zmene v osobe veriteľa záväzku. Postúpenie pohľadávky spočíva v tom, že do existujúceho zmluvného vzťahu vstúpi namiesto doterajšieho veriteľa nový veriteľ. K platnosti dohody o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka. Dohoda o postúpení pohľadávky musí mať písomnú formu, pričom s postúpenou pohľadávkou prechádza jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Postupca je povinný postúpenie pohľadávky bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Odvolací súd má za to, že pokiaľ by aj žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky, najneskôr sa žalovaný o postúpení pohľadávky na žalobcu dozvedel dorúčením žaloby, v ktorej žalobca v bode 3. uvádza, že došlo k postúpeniu pohľadávok rámcovou zmluvou a to medzi spoločnosťou G. I. F., H. ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia, s. r. o. dňa 14. 02. 2020. Táto zmluva o postúpení pohľadávky bola v konaní žalobcom predložená spolu s identifikáciou postúpenej pohľadávky.

13. Za podstatné v danej veci považuje odvolací súd uviesť, že súd prvej inštancie nedostatočne skúmal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávok uvedených v § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. a nedostatočne sa zaoberal písomnou výzvou upravenou v ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ako aj tým, či boli splnené podmienky na vyhlásenie splatnosti dlhu. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je v tomto smere aj nepreskúmateľné, keď súd v bode 64 svojho rozsudku konštatuje, že v čase postúpenia pohľadávky na žalobcu bol žalovaný s omeškaní splátky splatnej až v januári 2020 a je zrejmé, že podmienka nepretržitého omeškania po dobu 90 dní pre platné postúpenie splnená nebola, avšak následne v bode 65. konštatuje, že v čase vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (v auguste 2020) bola splnená nielen podmienka nepretržitého omeškania so splatením prvej splátky počas viac ako 3 mesiacov, ale podmienka, že sa strany zmluvy na takejto možnosti dohodli, že došlo k platnému zosplateniu celého úveru.

13.1. Na č. I. 106 spisu sa nachádza tretia upomienka zo dňa 11. 05. 2020, z ktorej vyplýva, že dlžná pohľadávka predstavuje 581,02 eura, z toho istina 259,82 eura, úrok 288,92 eura, úrok z omeškania 1,55 eura. Táto upomienka bola žalovanému doručovaná na adresu D., H. XXXX. Uvedenou upomienkou bol žalovaný vyzvaný na okamžité zaplatenie dlžnej sumy s tým, že v opačnom prípade môže veriteľ požadovať pred dátumom splatnosti vrátenie celej poskytnutej sumy úveru. K uvedenej výzve pripojil poštový podací hárok (č. I. 107 až 108), z ktorého vyplýva, že zásielka bola doručovaná žalovanému na adresu D., H. XXXX a zároveň predložil súdu listinu o sledovaní listovej zásielky s rovnakým podacím číslom RE 912055567 Sk, ako je uvedené na predložennom poštovom podacom hárku s tým výsledkom, že doporučený list sa vrátil dňa 03. 06. 2020. Listom zo dňa 25. 08. 2020 (č. I. 43 spisu) právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na predčasné zosplatenie zostatku úveru s príslušenstvom a oznámil žalovanému, že vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, vrátane príslušenstvom so zostatkom 9 929,04 eura. K uvedenej výzve pripojil doručku o doručovaní listiny žalovanému na adresu D. E. X, F. XXXX/XX s tým, že zásielka bola uložená 08. 09. 2020 a vrátená späť 20. septembra 2020 s tým, že zásielka nebola prevzatá v odbernej lehote.

14. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude opätovne sa vysporiadať s tým, či žalobca uniesol dôkazné bremeno preukázania postupiteľnosti (spôsobilosti na postúpenie) pohľadávky pôvodného veriteľa G., H., teda subjektu oprávneného podľa Zákona o bankách poskytovať spotrebiteľské úvery, na žalobcu, a či mu teda vzniklo právo vymáhať žalovanú pohľadávku. Súd prvej inštancie opätovne vyhodnotí listinné dôkazy, na ktoré poukázal odvolací súd v zmysle toho, či došlo k účinnému doručeniu písomnej výzvy veriteľa na plnenie záväzku dlžníkovi podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, najmä, keď táto výzva bola doručovaná na inú adresu ako bola uvedená v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru, resp. či právny predchodca žalobcu v zmysle Všeobecných obchodných podmienok mohol doručovať aj na inú adresu žalovaného. V prípade, že bude mať preukázané doručenie písomnej výzvy veriteľa na splnenie záväzku dlžníkovi podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, posúdi, či napriek tejto písomnej výzve od jej

doručenia, resp. z fikcie doručenia, začala plynúť lehota 90 dní na splnenie záväzku a či po uplynutí tejto lehoty mohlo dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a postúpenia takejto pohľadávky na iný subjekt.

V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že z hľadiska preukázania doručenia písomnej výzvy banky, resp. jej právneho predchodcu do dispozičnej sféry žalovaného pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru samotný podací hárok na preukázanie doručovania nepostačuje, avšak to, že právny predchodca žalobcu skutočne odoslal túto zásielku, svedčí predložený doklad žalobcu o sledovaní zásielky (na č. I. 109), ktorý odvolací súd považuje za dostatočný dôkaz o tom, že právny predchodca žalobcu písomnú výzvu na plnenie v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách doručoval. Skutočné preukázanie toho, že sa výzva právneho predchodcu žalobcu dostala do dispozičnej sféry žalovaného a tento mal možnosť sa s ňou oboznámiť, bez ohľadu na to, či si zásielku vyzdvihol, alebo nie, je zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky a musí byť splnený v čase postúpenia pohľadávky. Samotné slovné spojenie „dostane sa do jeho dispozičnej sféry“ nemožno vykladať v zmysle procesno-právnych predpisov, ale je potrebné ním rozumieť objektívnu možnosť neprítomnej osoby zoznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Právna teória aj súdna prax takouto možnosťou chápe nielen samotné prevzatie písomného hmotno-právneho úkonu adresátom, ale aj také prípady, kedy dorúčením listu či telegramu obsahujúceho prejav vôle do bydliska alebo sídla adresáta, či do jeho poštovej schránky, príp. i vhoďením oznámenia do poštovej schránky o uložení takej zásielky nadobudol adresát hmotno-právneho úkonu objektívnu príležitosť zoznámiť sa s obsahom zásielky, pričom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne zoznámil s obsahom hmotno-právneho úkonu, postačuje, že mal objektívnu možnosť spoznať jeho obsah (uznesenie NS SR z 28. 01. 2011 sp. zn. 5 Cdo 129/2010).

15. V kontexte vyššie uvedeného, odvolací súd zhodne so žalovaným mal za to, že súd prvej inštancie sa nesprávne a nedostatočne vypořiadal s aktívnou legitimáciou žalobcu, keď nedostatočne a rozporne vyhodnotil splnenie podmienok v zmysle Zákona o bankách - § 92 ods. 8, a teda tým, či boli splnené všetky podmienky na platné postúpenie pohľadávky bankou na nebankový subjekt. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 389 odsek 1 písmeno c/ CSP zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom odvolací súd dáva do pozornosti rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod R 60/2018, z ktorého záverov jednoznačne vyplýva, že dlžníkovu nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní má nasledovať po bankou preukázateľne zaslanej písomnej výzve. I v kontexte s uvedeným bude povinnosťou súdu prvej inštancie opätovne dôsledne posúdiť naplnenie zákonných podmienok predpokladaných ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách pre postúpenie pohľadávky a následne vo veci opätovne rozhodnúť a svoje rozhodnutie i náležite odôvodniť tak, aby bolo preskúmateľné odvolacím súdom.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).